

Bayer Zsolt Úrnak! - Köves Slomó válasza - egy cikk margójára!

2010 február 20. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [1](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Köves Slomó az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség vezető rabbija "Meglepetéssel láttam, hogy múlt hét pénteki publicisztikáját nekem címezte{...}"

Meglepetéssel, mert egy pillanatra sem gondoltam volna, hogy 95 olyan magánszeméllyel kapcsolatban, aki személyesen élte meg a világtörténelem egyik legkegyetlenebb tragédiáját, akit szisztematikusan megfosztottak emberi méltóságától, vagyonától, és fiatal gyermekként marhavagonra tettek, hogy el?re kitervelt módon a világ legnagyobb halálgyárában végezze, és most kárpótlási kereset ad be Chicagóban, szóval, hogy ennek folytán nekem bármilyen felel?sségem lenne, illetve ennek okán el kellene határolódnom, csupán azért, mert zsidó vagyok és rabbi. Azt sem gondolom, hogy magyarként el kellene határolódnom más magyarok fájdalomtól vezetett sérelmeit?l, csak azért, mert annak formáját egyesek nem tartják helyénvalónak.

De ha már nekem címezte a cikkét, akkor illik válaszolnom. Nézzük az elejét?!

Tény, hogy 1944-ben több százezer zsidó magyart fosztottak meg emberi méltóságától, személyes vagyonától, majd pedig életét?l. Az is tény, hogy ez nemcsak a zsidóság kollektív, hanem több százezer ember személyes tragédiája. Ezek az emberek nem „aljasok” (ahogy ön írja), ha kárpótlást kérnek, és nincs abban semmi „holokausztbiznisz”, ha valakinek a családját kiirtják. Nem ?k az aljasok, hanem azok, akik ?ket hidegvérrel meggyilkolták, vagy ahhoz asszisztáltak. Más kérdés, hogy a kárpótlás MÁV-val szembeni jogi megalapozottságáról már eltérhetnek a vélemények.+

Közös bibliai hagyományunk tanítása, hogy „ha vétkezik és b?nbe esett, akkor térítse meg a rablottat, amit elrabolt” (Biblia, Leviticus 5:23.). Egy természetes vagy jogi személy felel?ssége nem évül el. Egy b?nök?t, egy gyilkost élete utolsó napjáig is kötelességünk felel?sségre vonni, még akkor is, ha felel?sségre vonása, adott esetben, másokban szánalmat kelt iránta: „Ne szánja meg ?t szemed, ne kíméld és ne leplezgesd” (Biblia, Deuteronomium 13:9.).

Ez a szabály mindenkire igaz, még azokra is, akik mára már „aggastyánok. Ülnek a tolokocsikban, és folyik a nyáluk...” (Bayer Zsolt: Vérdíj, MH, 2010. január 6.).

Az emberi tragédia és veszteség nem relativizálható, így aztán a holokauszt tragédiája nem tompítja a szibériai koncentrációs táborokba elhurcoltak drámáját vagy az Amerikába hurcolt rabszolgák veszteségeit. Ha ?k vagy leszármazottaik számon tartják sérelmeiket, és akár kárpótlási pert akarnának indítani, akkor minden joguk megvan hozzá.

Mindehhez érdemes hozzátenni, hogy személyes felel?sség van, de kollektív felel?sség nincs! „Gyermekek ne

ölessenek meg az atyák miatt; mindenki a maga vétkéért ölessék meg" (Biblia, Deuteronomium 24:16.). Nem gondolom, hogy a holokauszt után született nemzedéknek bármifajta erkölcsi deficitje lenne a holokauszt áldozatainak gyermekeivel szemben. Felelőssége nincs, de közös tanulsága van.

Én személy szerint a felelősségre vonásban is azt a célt látom fontosnak, „hogy hallják és hogy megtanulják, és féljék az Örökkévalót, és tiszteljék meg, hogy megtegyék a tannak minden szavait" (Biblia, Deuteronomium 31:12.). A pénzbeli igazságtétel fontos, és legalább ilyen fontos, hogy a holokausztnak – éppúgy, mint minden eszeveszett gyilkolásnak – univerzális, máig ható üzenete és tanulsága legyen. Ehhez pedig arra van szükség, hogy a holokauszt kérdése ne egy politikai narratíva része legyen, hanem az emberi gonoszság, elvetemültség feltételek nélkül prezentált precedense.

Bayer Úr! Most pedig térjünk rá cikkének egy másik vetületére: szavaiból úgy értem, aggódik amiatt, hogy ez az eset is a magyar belpolitikai csatározás további muníciója lesz. Ezt megértem, sőt egyet is értek önnel. Nagyon szerencsétlen dolog, hogy a holokauszt kérdése csak egy buta belpolitikai narratíva részeként tud megjelenni a magyar közbeszédben és közéletben.

Továbbá, Bayer Úr! Ön, egy amerikai zsidó kárpótlási per elindítóinak mögöttes szándékát kutatva, engem faggat: „Talán csak nem azért, hogy legyen mivel felkorbácsolni a zsidóellenes hangulatot?" Tőlem vár helyeslést vagy cáfolatot olyan izgalmas feltevésekre, amelyek szerint zsidók szándékosan hergelnék saját maguk ellen az antiszemitákat? Merthogy ennyire körmönfontak lennének?

Mint tapasztalt újságíró, sokszor láthatta, hogy szinte bármilyen hír alkalmas hangulatkeltésre – megfelel? tálatásban persze. Egészen bizonyosan meg tudja ítélni nélkülem is, lehet-e zsidóellenes éle súlyos gazdasági válság idején, mondjuk, az olyan megfogalmazásnak, amely a gazdasági válságot „a brooklyni zsidó pénzügyesek és a Wall Street-i yuppie-k mérhetetlen pénzsóvárságának, telhetetlenségének és feleltelenségének" tulajdonítja (Bayer Zsolt: A lepke szárnya, MH, 2008. november 7.).

Engem mindenesetre igen rosszul érint, ha az utcán szembeköpnék, abból kiindulva, hogy mivel zsidónak látszom, nyilván mérhetetlen pénzsóvárságomnál fogva a köpködő személyes ellensége is vagyok, életének, sőt országunk és a világ gazdaságának tönkretevéje.

Nagyon kár az is, hogy amikor az ember épít? kritikával élne ezzel az eszmefuttatással szemben, akkor ehhez az ön lapjának a szerkesztésége nem járul hozzá (lásd: Köves Slomó: Mit ér az emlékezés, ha nincs önkritika?, Élet és Irodalom, 2009. február 13.)

Az is nagyon szerencsétlen képzetársítás, amikor a fasizmus áldozatait a kommunizmus áldozataival állítják szembe. Ez ugyanis azt a nagyon káros képzetet erősíti, mintha a holokauszt b?ne a nem zsidók b?ne lenne a zsidókkal szemben, a kommunizmus b?ne meg a zsidók b?ne lenne a nem zsidókkal szemben. Meggy?z?déseim, hogy sem a kommunizmus, sem a fasizmus b?nösei nem a faji hovatartozásuk, hanem emberi gyarlóságuk miatt lettek b?nösök.

[Bayer Zsolt cikke, amire ez a válasz érkezett - itt elérhet?!](#)

Köves Slomó, magyarhirlap.hu

Ajánló